4) *Sagen hjemvises til Retten, for at denne med hensyn til de tre anbringender i stævningen, og idet den tager artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 i betragtning, tager stilling til lovligheden af afgørelse 2011/3, i det omfang den fastslog, at den støtte, som blev udbetalt fra den 3. december 2009 i henhold til den anden kontrakt om offentlig trafikbetjening, der blev indgået for årene 2005 til 2014, var forenelig med det indre marked.*

5) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

([1]) EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. oktober 2015 — Thierry Delvigne mod Commune de Lesparre-Médoc og Préfet de la Gironde (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal d'instance de Bordeaux — Frankrig)

(Sag C-650/13) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 39 og 49 — Europa-Parlamentet — valg — valgret — unionsborgerskab — tilbagevirkende kraft af en mildere straffelovgivning — national lovgivning, der fastsætter en frakendelse af valgretten i tilfælde, hvor der er afsagt en straffedom i sidste instans inden den 1. marts 1994)

(2015/C 389/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance de Bordeaux

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thierry Delvigne

Sagsøgte: Commune de Lesparre-Médoc og Préfet de la Gironde

Konklusion

Artikel 39, stk. 2, og artikel 49, stk. 1, sidste punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede uden videre udelukker en person fra den kreds af personer, der har valgret og er valgbare til Europa-Parlamentet, når denne person ligesom sagsøgeren i hovedsagen er blevet idømt en straf for alvorlig kriminalitet ved en dom, der er blevet endelig inden den 1. marts 1994.

([1]) EUT C 129 af 28.4.2014.